

dækket udgifter til hoftebeskyttere, hvis deres økonomiske forhold er særlig vanskelige. Kommunen kan efter disse regler give tilskud til udgifter, der er rimelige og nødvendige. Ydelsen er således trangsbestemt og dermed målrettet til de pensionister, der ikke selv er i stand til at kunne betale. Der skal i hver enkelt sag foretages en individuel vurdering af pensionistens indtægtsforhold.

Så selv om der er mange gode takter i beslutningsforslaget, vil jeg på den baggrund afvise beslutningsforslaget, dels med henvisning til den sociale lovgivning, der allerede giver mulighed for at dække eventuelle udgifter til hoftebeskyttere og dels med henvisning til regeringens kommende overvejelser om strategiplaner for de fire store folkesygdomme, herunder knogleskørhed.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Som ministeren selv var inde på, er det jo et forslag, som ministeren var med til at fremsætte inden valget, og derfor er det jo lidt mærkeligt, at ministeren så ikke kan støtte forslaget nu, selv om ministeren er enig i intentionerne.

Grunden til, at vi har følt det nødvendigt at fremsætte det her forslag, er jo, at ministeren har grebet ind over for Københavns Kommune, der har givet tilbud til sine ældre om at få hoftebeskyttere, for det er jo ikke alle, der får søgt om hoftebeskyttere. Der er nogle ældre, der er for svage, måske lidt demente og ikke har nogen pårørende, der kan hjælpe med at søge, og så får de ikke søgt. Så har ministeren sagt, at kommunen så ikke selv må lave et opsøgende arbejde og tilbyde hoftebeskyttere til de ældre, man mener har behov for det.

Men ministeren mener altså, at retstilstanden fortsat skal være sådan, siden ministeren ikke kan støtte det her forslag?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg forstod ikke helt, hvad Enhedslistens ordfører sagde, for jeg har ikke grebet ind over for Københavns Kommune. Tværtimod har jeg sagt, at de selvfølgelig skal have mulighed for at give hoftebeskyttere. Vi er ved at prøve at indrette loven, så det bliver muligt netop at gøre det, Københavns Kommune gør. Så det er det direkte modsatte, jeg har gjort. Loven i dag hjemler ikke mulighed. Det synes jeg er for dårligt, og derfor vil jeg ændre den.

Når jeg siger nej til forslaget, er det jo igen, fordi vi nu har valgt at prioritere anderledes. Vi har valgt at bruge 500 mio. kr. generelt til et løft i ældreplejen. Sådan er det jo. Det er ganske rigtigt, at vi har stillet et beslutningsforslag. Jeg synes stadig væk, det er en god idé, og det er noget, man bør overveje, men det er et led i en prioritering, og der er det så faldet ud. Men det betyder ikke, at det ikke stadig væk står på listen over mulige kommende initiativer.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at ministeren vil ændre loven. Jeg vil så gerne høre, hvornår det sker, så det ikke er noget, der behøver at afvente forskelligt udvalgsarbejde osv., når ministeren er enig i, at det er vigtigt, at det kan ske fra Københavns Kommune, at man udleverer hoftebeskyttere.

I forhold til prioriteringerne af, hvad man mener er væsentligt, så kunne man jo, hvis man sådan ser rent økonomisk på det, vælge at sige: Jamen vi bruger de 150 mio. kr., som man har vurderet, at det her forslag vil koste, og så sparer vi til gengæld et endnu større beløb på, at vi så ikke behøver at operere hofter. Så man kunne jo lave sådan en ren cost-benefit-analyse, men det har man altså ikke ønsket at gøre fra ministeriets side.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det tror jeg sådan set, der er lavet, måske ikke lige i Socialministeriet, men i hvert fald i Sundhedsministeriet. Man ved godt, at det er en god ting at forebygge, og det er også derfor, man nu går ind og laver de her sundhedsprogrammer.

Så spørger fru Line Barfod om, hvornår det vil ske. Jeg regner med i næste samling at fremsætte forslag, der gør det muligt netop som Københavns Kommune at uddele hoftebeskyttere.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Troels Lund Poulsen som ordfører.

Troels Lund Poulsen (V):

Der er mange ting, alle partier kan blive enige om, også efter at regeringsskiftet har fundet sted. Vi kan f.eks. alle sammen tilslutte os, at de ældre skal have det bedre, at befolkningen skal helbredes for sygdomme, når det er nødvendigt, og at det offentlige skal betale inden for rimelighedens grænser. I Venstre mener vi ikke, der er noget galt med det princip.